

SOLUCIONS A DOMICILI

Versió llarga x 15 actors

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 21 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició

- 1- ÀVIA
- 2- CAPUTXETA 1
- 3- CAPUTXETA 2
- 4- CAPUTXETA 3
- 5- LLOP
- 6- MARE o PARE (de la Caputxeta)
- 7- BRUIXA (de la Blancaneus)
- 8- CONILL 1
- 9- CONILL 2
- 10- CAÇADOR (de la Caputxeta i de la Blancaneus)
- 11- POLZET
- 12- RATETA (que escombrava l'escaleta)
- 13- BELLA DORMENT
- 14- FADA MORGANA
- 15- PRÍncep (de la Ventafocs)

La **versió llarga** es pot reduir fins a 12 actors si alguns interpreten dos personatges.

La **versió curta** comprèn els 5 primers personatges i s'acaba amb l'Escena 3 **(7 pàg.)**

(...)

ESCENA 5

(...)

POLZET : — És que m'he perdut.

RATETA : — *(deixa d'escombrar per mirar-lo)* Ah; no vius aquí, tu?

La Bella Dorment s'asseu a la gandula, obre el costurer i fa com si enfilés fil a una agulla.

Després agafa la peça de roba que ha tret abans de la bossa, i l'encara.

POLZET : — No senyora. Visc al bosc.

BELLA D : — Ves per on! Jo he viscut molts anys, al bosc. Més de cent anys!

(es posa a cosir)

Mentre parlen, en Polzet mira al seu voltant i no troba cap boleta al terra. Va cap a la porta de l'esquerra llençant més boletes (passant per darrere la Rateta, que no el veu). Estira el coll per mirar què hi ha a fora, i torna enrere, sempre deixant caure boletes, fins a la porta de la dreta.

RATETA : — *(pica amb l'escombra el dors de la gandula, juganera)* No presumeixis tant, que els cent anys te'ls vas passar dormint.

BELLA D : — Va ser una passada. A la ciutat hi ha massa soroll per dormir bé.

POLZET : — *(amb rancor)* A la ciutat tots els carrers són iguals. És un embolic. *(estira el coll per veure què hi ha més enllà de la porta de la dreta)*

RATETA : — I al bosc, què? Hi ha arbres per tot arreu! *(recull el pilonet de boletes amb el recollidor i el fica dins la bossa d'escombraries)*

POLZET : — Aquí viu un ogre? *(torna estirar el coll cap a la sortida de la dreta)*

BELLA D : — Nooo. *(treu una segona peça de la bossa i li mostra)* La roba estaria tota estripada. Però no: veus? *(desa la primera peça i cus la segona)*

POLZET : — Doncs fa una olor de menjar boníssima.

BELLA D : — És que tenen un llop a la cuina.

(...)

RATETA : — Altre cop el terra ple de molles? Ets tu qui les vas llençant?

POLZET : — *(preocupat)* Sí, però crec que se les mengen els ocells.

RATETA : — *(el persegueix enlairant l'escombra)* **Fuig d'aquí, poca vergonya! Com és possible?**

En Polzet escapa corrent i dona un parell de voltes per l'escenari, amb la Rateta al darrere.

POLZET : — És que no sé cap a on anar! *(surt corrent per la dreta)*

La Bella Dorment ha deixat de cosir per mirar-los, divertida.

BELLA D : — **Pobrissó. Si és una criatura.** *(desa la tercera peça i cus la quarta)*

RATETA : — *(torna enrere i escombra les boletes, empipada)* **Jo escombrant, i ell embrutant! Mira què be!**

BELLA D : — **Ai! M'he punxat!** *(s'aixeca d'un bot i mira la Rateta, alarmada)* **M'he punxat, Rateta!** *(s'adorm a poc a poc i cau suaument a la gandula)*

RATETA : — **Oh, no! Altre cop no!** *(acosta la mà de l'orella com si parlés pel mòbil)*
Ràpid, tenim una emergència!

ESCENA 6

Entra la Fada, amb un barret de punta, però vestida d'executiva. Porta la vareta al cinturó, o a la butxaca del pit de l'americana (com un boli), o enganxada als botons amb velcro.

FADA : — **Què ha passat? S'ha tornat a punxar?** *(s'acosta a mirar les mans de la Bella Dorment)* **És que no porta didal !**

RATETA : — *(fa com si recollís el didal al peu de la gandula i el mostra a la Fada)* **Sí; sí que en portava: miri, aquí està. Li ha caigut quan s'adormia.**

FADA : — Ah. Si no, l'assegurança no la voldrà cobrir. Que això li passa massa sovint.

RATETA : — Se l'ha de reiniciar, oi?

FADA : — Ara ho miraré, però és caríssim. I tu què; ja estàs?

RATETA : — Sí, sí! (*recull l'escombria, el recollidor i la bossa*) Tot enllestit.

FADA : — Doncs afanyat, que t'ha demanat el Flautista de Hamelin.

RATETA : — Oh, que bé! El Flautista m'encaaanta! Adéu, senyoreta Morgana!

La Rateta surt per l'esquerra i es creua amb el Príncep que entra. En comptes d'espasa porta (a la cintura, o en bandolera) un cinturó amb eines: tornavís, alicates, clau anglesa, martell... que poden ser de joguina perquè no pesin. També hi porta una manxa de bici.

PRÍncep : — Hola noies!

RATETA : — Adéu, maco!

FADA : — Què fas tu, aquí?

PRÍncep : — Han trucat aquest matí per una tele espatllada.

FADA : — (*mira l'hora*) Doncs vas amb molt retard, no?

PRÍncep : — És que porto un dia molt carregat. Ni tan sols he pogut dinar!

FADA : — Ah, no? D'on vens, ara?

PRÍncep : — De casa els Set Nans, que s'havien quedat sense llum. Puc seure un moment?

FADA : — (*posa a terra la bossa amb la roba cosida*) Seu, home, seu. Descansa una mica.

Si es vol, la Fada pot anar plegant la roba i desant-la dins la bossa. Si no, també la pot anar penjant al dors de la cadireta o de la gandula.

PRÍncep : — (*s'asseu a la cadireta*) És que m'ha costat molt trobar l'avaria. Tot ho tenen tant petit!

FADA : — És clar; a casa dels Nans... ja se sap.

PRÍncep : — *(veu la Bella Dormanent)* Alça; és la Bella Dormanent?

FADA : — Doncs sí. *(es pica el front)* Ai: és clar! Arribes al moment just!

PRÍncep : — *(s'aixeca i es fa enrere)* No; ho sento. Jo no la vull despertar.

FADA : — Com que no?

PRÍncep : — L'última vegada em va clavar una bufa. Així que res.

FADA : — Una bufa? Què li vas fer, tu?

PRÍncep : — Sí; encara serà culpa meva!

FADA : — Però, per què?

PRÍncep : — Senyoreta Morgana, és que jo sóc el Príncep de la Ventafocs.

FADA : — Ai! És que us assembleu tots tant!

PRÍncep : — La norma és portar-la a reiniciar, eh.

FADA : — Ja l'han reiniciat tres vegades aquest mes! És una emergència, noi!

PRÍncep : — A mi no m'emboliqui. *(va cap a la dreta)* On és la tele?

La Fada pica amb la vareta en direcció del Príncep, i el Príncep s'atura en sec.

FADA : — Per cert!

PRÍncep : — Per cert? *(es gira lentament, molt somrient)*

FADA : — Avui sortegem un skate entre els treballadors de l'empresa.

PRÍncep : — *(molt interessat)* Un skate? Com és?

FADA : — Mega ràpid.

PRÍncep : — *(il·lusionat)* Les rodes?

FADA : — Ultra grosses.

PRÍncep : — *(entusiasmat)* La planxa?

FADA : — Súper lleugera

PRÍncep : — Uaaau! Què s'ha de fer?

FADA : — Despertar una princesa.

PRÍNCEP : — Només això? (*s'arremanga*)

FADA : — Només això.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com